

ВІДГУК

офіційного опонента

на дисертацію Діденко Лариси Василівни на тему: «Цивільно-процесуальні правовідносини як інститут цивільно-процесуального права України: концептуальні положення», подану на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.03 – цивільне право та цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право

Актуальність теми дослідження. Тема цивільних процесуальних правовідносин є складною теоретичною темою, дослідження якої потребує від вченого високого рівня аналітичного мислення та досконалих навичок наукового узагальнення. Теорія цивільних процесуальних правовідносин є однією з важливих «опорних точок» науки цивільного процесуального права. Адже саме створення німецьким вченим Оскаром Бюловим у другій половині XIX століття концепції цивільного процесу як юридичних відносин можна вважати визначальним кроком на шляху формування цивільного процесуального права як самостійної галузі права та юридичної науки.

Теорія цивільних процесуальних правовідносин дійсно потребує оновлення. Розширення кола альтернативних способів захисту права, розвиток відновного правосуддя, який спричинив появу нових судових процедур, таких, наприклад, як врегулювання спору за участі судді, поступова електронізація правосуддя, запровадження європейських стандартів справедливого судочинства та інші тенденції, які впливають на розвиток сучасного цивільного процесу, повинні знайти відображення в теорії цивільних процесуальних правовідносин. Остаточно невизначеною залишається й юридична природа правовідносин, що виникають в процесі примусового виконання судових рішень. Тому наукові розвідки в напрямку вдосконалення вчення про цивільні процесуальні правовідносини, його осучаснення є необхідними та сприяють розвитку юридичної науки та практики.

Зазначене актуалізує тему дисертаційного дослідження Л.В. Діденко.